Portret în Linoleum: VICTOR BRAUNER

VICTOR BRAUNER

In definitiv, nimic nu s'a împotrivit mai mult artei decât principiul arta-instrument de plăcere. Paseistă ori nouă, realizarea artistică trebuia să-l gâdile untdelemnos pe spectator. Arta devenià astfel un aparat de precizie clasat în acelaş raft cu lacto, crono sau alcool metru: PLĂCERO-metru. Şi totuş rostul artei e altul. Voit sau nu literatura plastistica muzica au încă de biruit o criză acută. Şi de aceea opera D-lui Brauner apare cu o semnificaţie în plus. Insist: ceeace revine artei şi în cea mai înaltă manifestare a ei, este lărgirea cunoştinţelor noastre abstracte, crearea unor noi raporturi de înţelegere, mărirea razei asociaţiunilor de idei. Arta cere deci un efort, de multeori neplăcut, a capacităţii cerebrale. Şi cel dintâi căruia acest efort îi incumbă este însuş artistul. Perfecţionările, punerile la punct vor fi opera meşteşugarilor, producătorilor de muncă precisă şi lentă. Artistul însă e înainte de toate inventator. Gestul lui e sigur, netemător până la, chiar dincolo de, absurd. Mai presus de limite sau de şcoală, creaţia lui e inedită, fulgerătoare. Numai astfel arta e salvată de înecul platitudinii şi repetării care o ameninţă prin formulă. Perfecţiunea tiparul vor fi aşa dar refugiul mediocrităţii. Artistul e neîncetat plăsmuitorul unor noi înlănţuiri de sunet cuvânt culoare.
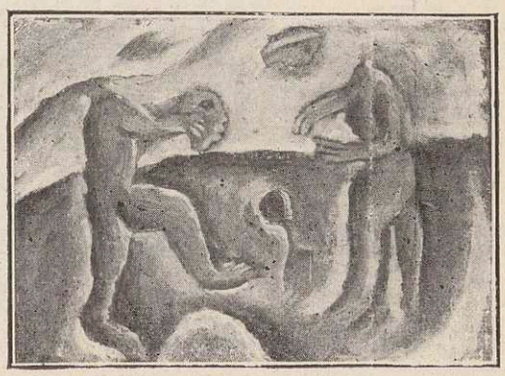
Era desăvârşirilor e sfârşită. Acum a sunat ceasul tuturor încercărilor îndrăsneţe fie chiar cele mai absurde. Principiul gravităţii învins de avion în spaţiu trebuie învins şi în timp. Iată fără îndoială dece opera D-lui Victor Brauner capătă o largă şi intensă însemnătate. Criza trebuie considerată încă acută. Contribuţia D-lui V. Brauner vine la timp. Dela cele dintâi cercetări D-l V. Brauner a fost preocupat de crearea unor noi şi personale raporturi de idei culoare linii. Şi fructul deplin al ace-